

Skamarátenie sa s cukrovkou

O cukrovke som čo to vedela, zo školy keď sme sa o nej učili a hlavne som sa k nej dostala bližšie, keď mojej kamarátke týždeň pred stužkovou diagnostikovali cukrovku. Vtedy som si s ňou veci súvisiace začala hľadať na webe.

Takže keď mi pani riaditeľka v škôlke oznámila, že príde dieťa s cukrovkou, mala som obavy, ale moc som sa nezľakla. Skôr sa mojej v hlave preháňali myšlienky typu : „ Ako zareagujem keď sa niečo stane ?“ atď. Ale potom som si uvedomila, že keď sa má stať, tak sa stane, a ja sa budem snažiť čo najrýchlejšie zareagovať.

Myslím si, že Filipko nemal problém sa zaradiť do kolektívu, skôr sa mu to podarilo veľmi rýchlo. ☺ Aj ostatné deti boli a sú super a vôbec ho nevnímajú, že by bol iný. Je to taký nezbedník ako všetci ☺. Čo sa týka jeho ochorenia, keď sme išli s Filipkom prvý krát merať cukor a pichať inzulín mal okolo seba taký dav detí ako nejaká superstar ☺. Samozrejme padli otázky typu : „ Či ho to nebolí? A prečo si to musí dávať“ Tak sme im spolu vysvetlili, že on má také ochorenie pri ktorom treba pichať inzulín, ktorý mu pomáha, že ho to nebolí a že nechceme aby sa mu zhoršil stav.

Teraz sa už stáva, že keď prídeme z vychádzky deti mi už medzi dverami kričia: „ Fifka zmerať a pichnúť mu“, ☺ sú úplne zlatí.

Aké boli moje pocity pri meraní a pichaní - keďže som poznala a videla som kamarátku ako si pichá inzulín, tak to bola pre mňa normálna vec. Samozrejme, že Filipkova mamina mi ukázala ako treba pichnúť a koľko to tam treba nechať. Prvý krát sa mi triasli ruky jak osike ale nakoniec som to zvládla a tešila som sa aj s Filipkom ☺ To skôr on sa škeril, že som to zvládla. Jasně, zo začiatku som celý deň rozmýšľala: „, dobre som mu to pichla?“ „,spravila som všetko správne?“... , ale po čase moje obavy prešli.

Horšie je to s Filipkovými glyčkami, často mu skáču ako také žabky. A asi najhoršie je to, že ani Filipko sám niekedy nevie že má nízky cukor. Minule sa mi stalo, že sme s deťmi niečo preberali a pozrela som sa na Filipka (niekedy, ako keby som mala predtuchu, že nie je niečo v poriadku) a spýtala som sa ho či mu niečo nie je a on že nie, ale stále mi to nedalo tak som si ho zmerala a mal nízky cukor. V takých prípadoch mám v škôlke pripravený hypo balíček. A mám pocit, že Filipko je rád keď si môže niečo z neho dať. Treba ho stále pozorovať a rýchlo reagovať na takéto situácie.

Filipkova mamina mu nosí jedlo z domu, desiatu, obed i olovrant a my mu to zohrejeme a naložíme. Stáva sa, že niekedy navariť nestíha, alebo Filipko chce papať spolu s deťmi, tak nám priniesla váhu a podľa jej inštrukcií jedlo navážime. Ak má veľa pohybu napr. keď ideme na výlet, dlhšiu prechádzku dám mu 2 slané paličky na podržanie glyčky. Filipko si nosí v ruksačiku glukomer a džús. Keby niečo... Najlepšie na tom je, že on sám si zmeria glyčku „pre istotu“ „,hovorí“ ☺ aj niekoľko krát za deň... Len príde, zmeria, niekedy ani o tom neviem a zakričí číslo. Spolupracuje perfektne.

Musím si zaklopať „ ťuk ťuk“ ešte sme s Filipkom neriešili nejakú horšiu situáciu. A Ďakujem Filipkovej mame, že jej môžem zatelefonovať vždy keď som si neni istá ako ďalej. (až tento piatok, po roku a pol sa mi stalo, že sme to zvládli aj bez volania) ☺

Nikdy som nebola taká, že som deti delila podľa toho či mám niekoho radšej a iného nie. A ani k Filipkovi nie som iná (stalo sa mi že som mu raz dohovárala – robil nezbedu a myslím si, že sa mu aj preto zvýšil cukor). A ani nesúhlasím s tým, že deti s týmto typom ochorenia nemôžu chodiť do normálnej škôlky, skôr naopak, aj oni majú na to nárok. Ono to je všetko o prístupe riaditeľky a učiteľky v škôlke. Veľmi ma mrzí, že pedagógovia odmietajú dia detičky, je to smutné, aj oni predsa majú nárok na socializáciu, kontakty s rovesníkmi, jašenie, behanie vystrájanie. Nemôžu predsa sedieť doma! Nie sú z inej planéty!

Pre mňa to bola výzva, povedala som si prečo nie , prečo by som ho mala odsudzovať keď mne sa môže stať to isté a aspoň budem mať skúsenosti. S Filipkom máme, môžem povedať, dobrý, kamarátky vzťah a dúfam, že pomaly ale isto sa s cukrovkou skamarátíme...

S pozdravom slečna učiteľka Mirka ☺